

בעזרה שי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת חולין

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת
תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה
שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובכ"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ה אותו ואת בנו

גמ' עח. - פ.

או"ב אפי' בחולין [שור הפסיק הענין], כלאים [או], ולא בחיה [שור או שה] אין כרת ומלקות לשחוטי חוץ א"כ ראוי לפנים [ואל פתח אוה"מ לא הביאו - הראוי לאוה"מ] לר"ש (פא.) לוקה בראוי לאחר זמן [לא תעשון ככל וכו']

אין מלקות לחולין בעזרה [רש"י - עשה - כי ירחק וזבחת]

לרבנן אין או"ב בזכרים [אין חוששין לזרע האב [אותו ולא ב' - כשילוח הקן, בנו - שכרוך אחריו]], לחנניה ושמואל להל' יש [אותו = זכר, בנו = שכרוך אחריו]

ר"י - פרד בן סוסיא מותר בפרדה בת סוסיא אבל לא בבת חמורה [מספקא לי' אם אין חוששין לזרע האב], לחנני' כולם מין א'

קול עב ואזנים גדולות וזנב קטן הוי בר חמורה, להיפך הוי בר סוסיא לאביי ולר' אבא סומכין אסימנים [אין חוששין, וסימנים דאו']

כוי: מתייש וצביה עם אמו פטור [שה ובנו], מצבי ותיישה עם אמו חייב [שה ובנו כל דהו] מצבי ותיישה: לרבנן לוקין על או"ב עם בנה, וחייב בחצי זרוע לחיים וקיבה [ספק חוששין, שה ואפי' מקצת שה], ואין שוחטין ביו"ט דכיסוי הוי ספק [צבי ואפי' מקצת] לר"א אותו ואת בנו אסור ואין מלקות ופטור ממתנות ואין כיסוי הדם [ספק חוששין, שה ולא מקצת שה - והמע"ה]

כוי: לרב יהודה ור' יוסי - בריה בפנ"ע וספק בהמה או חיה [רש"י - אין חיה מתעברת מבהמה (דלא כר"א ורבנן)], לר"נ ות"ק דברייתא - איל הבר, לרשב"ג - בהמה

עז דיער - לרב המנונא ורב הונא בר חייא - כשר למזבח [לא נמנה בהדי חיות בפסוק], לאמימר הוי חיה

גמ' פ. - פב.

לר"ש אין או"ב כשהראשון שחוטי חוץ, חולין בפנים [דאו' לר"ש (פה:)], טרפה, איסור"נ [שחיטה שאינה ראויה (פה. - טבוח טבח והכן - ראויה)]

לר' אושעיא קדשים [לפני זריקה בשר אסור] (והשני ראוי לפנים)

לרבא לרב המנונא יש אבל אין מלקות כשהשני קדשים [התראת ספק - אולי לא יזרק דם, לרש"י - דהשני אינה ראויה משום מחוסר זמן]

לרבא בעולה אין או"ב [ראשון לאו בת אכילה] ור' יוחנן חולק [אכילת מזבח]

מחוסר זמן לוקה משום לא ירצה, לר' זירא ניתק לעשה [לרש"י - לאו קודם לעשה] [וביום השמיני תתנו לי] מודו חכמים דאין או"ב בשחיטה פסולה

חייבי מיתות (או מלקות) שוגגין לר' יוחנן עדיין חייב מלקות וממון, לר"ל פטור פרה אדומה הוי שחיטה ראויה [נפדית אחר שחיטה]

לר"ל ור' ינאי שחיטת עגלה ערופה הוי ראויה רק לפני ירידתה לנחל [נאסר מחיים], לר' יוחנן ומשנה בסוטה אפי' אח"כ

סיכום - אין אותו ואת בנו: חיה, טמאה, כוי מצביה, שחיטה פסולה, ומחי' - בטרפה, שחיטה שאינה ראויה, שחיטת חש"ו, אב ובנו, קדשים

גמ' פב. - פג.

ב' שקנו פרה ובנה - זכות קדימה ללוקח ראשון [רש"י - הוא קודם לבעה"ב אילו לא מכר השני דע"מ כן לקח] חייב אף על אותו ואת אמו [לא תשחטן]

שחט ב' בניה ואח"כ אותה, אותה ובת בתה ואח"כ בתה - סופג מ' לסומכוס בשם ר"מ סופג פ' אפי' בהעלם א', ולצד א' בגמ' רק בגופין מחולקין

מח' תנאי אליבא דר"י אי התראת ספק שמה התראה

מוכר צריך להודיע שמכר היום אמו - בערב שמ"ע, פסח, עצרת, ר"ה [רבי - יום אחד - המיוחד בעי
כרוז], לריה"ג - יו"כ בגליל, לחתן ולכלה אפי' ביום אחר

שילם לוקח דינר א' לבשר בד' פרקים הנ"ל חייב לשחוט, ואחריות על הלוקח - בזיכה לו המוכר
הבהמה ע"י אחר [זכות לו], לר' יוחנן מעות קונות ולא גזרו בד' פרקים

יום הולך אחרי הלילה [ג"ש יום אחד ממעשה בראשית]

רש"י פג.

ב' התראות לא מצרף אכילת ב' חצאי זיתים